

Kadima - קדימה

By Hillel Yarkoni, From his book "75 years of Hebrew Shipping in Eretz Israel"

באדיבות מוזיאון ההגנה

No. of. registry:	M. S. 24	א.מ. 24	מס. רישום:
Port of registry:	Haifa	חיפה	נמל הרישום:
Date of registry:	11/10/1948		תאריך רישום:
Call Sign:	•		אות קריאה:
Former Names:	Raffaelucia ex Excelsior, ex Peloro		שמות קודמים:
Year Built:	1921		שנת בניה:
Built by:	Cantieri Navali Peloritano - Messina		נבנתה על ידי:
Type:	G. C.	מטען כללי	סוג:
GRT:	351	ט.ט. 351	תפוסה ברוטו:
NRT:	•		תפוסה נטו:
DWT:	•		מעמס:
LOA: (M)	41	מ. 41	אורך מרבי:
Breadth: (M)	8.8	מ. 8.8	רוחב:
Draft: (M)	3.5	מ. 3.5	שוקע:
Eng.:	Diesel 240 HP	דיזל 240 כ"ס	מכונה:
Built by:	Deutsche Motoren Werke		נבנתה על ידי:
Speed: (Knots)	6.5	קשר 6.5	מהירות:
Owners:	"Ships and Vessels"	"אניות וספינות"	בעלים:
Deleted from Israeli registry:	15/5/1951		נמחקה מהרישום הישראלי:
Scrapped:	1951		נגרטה:

Formerly, a clandestine immigration ship. Sailing vessel built of wood with, two masts and auxiliary engine. In November 1947, an UN commission appointed to investigate the possible ways of solution to Palestine problem was about to arrive to the country.

Due to political pressure, the period was of relatively little Mosad's activity in Italy and France. But toward the visit of the commission, Jewish leaders were interested in a dramatic arrival of an "illegal" ship. Mosad's people in Italy, headed by Ada Sereni, made everything in order to find an adequate ship that would be able to arrive in Palestine at the proper time. At that time, the future "Kadimah" was anchored in Naples and strikebound, as the crew did not receive their wages. She was purchased and after the crew was paid, released, fitted in a shipyard of Porto Venere, near La Spezia, supplied and prepared to sail.

On the 5th of November, 800 Ma'apilim, among them last 70 exiles of "Exodus" embarked on board. The ship sailed the same night commanded by Italian Captain and 8 Italian crewmembers. Zeev Paz, a member of the Palyam, commanded the ship on behalf of the Mossad. After 10 days, on the 15th of November she was stopped by the British Navy, near Beirut. She was brought to Haifa on the next day and the Maapilim were transferred to Cyprus. Despite all efforts she was late to meet the UN commission.

On the night when "Kadimah" sailed, another clandestine immigration ship "Albertina" sailed. According to the plan "Albertina" was to transfer her Maapilim to "Kadimah" before approaching the Palestinian coast. The plan was abandoned due to radio communication problems.

With the end of the British mandate, "Kadimah" joined the Israeli Merchant Marine, but in 1950, she ran aground and in 1951 she was deleted from registry.

Hebrew version:

ספינת מפרש דו-תורנית בנויה עץ עם מנוע עזר.

בנובמבר 1947, עמדה לבקר בארץ ועדת החקירה מטעם האו"ם לבדיקת פתרון אפשרי לבעיית ארץ ישראל. בגלל לחצים פוליטיים הייתה זו תקופת רגיעה יחסית בפעילות המוסד באיטליה וצרפת. לקראת ביקור הועדה, מנהיגי הישוב היו מעוניינים בדרמה הקשורה בהגעת אנייה בלתי גלית לארץ. אנשי המוסד באיטליה בהנהלתה של עדה סרני, עשו מאמצים קדחתניים למצוא אנייה מתאימה שתוכל להגיע בזמן לארץ. באותה עת עגנה הספינה בנאפולי כשהיא מושבתת על ידי הצוות אשר לא קיבל את משכורתו מבעליה. היא נרכשה בחיפזון ולאחר ששוחררה על ידי הצוות השובת, צוידה והוכנה להפלגה במספנה בפורטו ונרה ליד נמל לה-ספציה.

בלילה של ה-5 לנובמבר עלו עליה כ-800 מעפילים, ביניהם 70 מגורשי "אקסודוס" האחרונים. מפקד הספינה מטעם המוסד לעלייה היה זאב פז, איש פלי"ם. היא יצאה לדרכה עוד באותו לילה, בפיקודו של רב חובל ושמונה אנשי צוות איטלקים וכעבור עשרה ימים, ב-15 לנובמבר 1947 נתפסה על ידי הבריטים בקרבת בירות. למחרת הובאה לחיפה והמעפילים גורשו לקפריסין. למרות כל המאמצים היא איחרה את ביקור הועדה בארץ.

ביום הפלגת "קדימה" מאיטליה, הפליגה גם ספינת מעפילים אחרת, "אלברטינה", אשר בהמשך קיבלה את השם "עליה" ועל פי התכנית, הייתה אמורה להעביר את נוסעיה ל-"קדימה", בקרבת הארץ. תכנית זו נכשלה בגלל תקלות קשר בין שתי הספינות.

עם סיום המנדט הבריטי צורפה לצי הסוחר העברי, אך בשנת 1950 עלתה על שרטון. בשנת 1951 רישומה בוטל.